Dosarul nr. 1-12/25
1-25013508-18-1-03022025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

14 mai 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Căușeni (sediul Anenii Noi)
Instanța de judecată constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefieră Liudmila Sucitu
Interpret Armăsaru Mihail

Cu participarea:
Procurorului Gaina Viorel, Livadaru Natalia
Părții vătămate Ciur Dmitri
Apărătorul inculpatului Potereanu Dina
Inculpatului Zaharcenco Andrei

examinând în ședință publică, în procedura generală, cauza penală de învinuire a lui:

Zaharcenco Andrei *****, a.n. *****, IDNP *****, originar și domiciliat în or. *****, str. P*****, divorțat, un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat

- prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 19.11.2009, în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 22.11.2010, în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 din Codul penal, pe un termen de probă de 4 ani;

- prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 22.11.2011, în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal la 6 luni închisoare și prin cumul parțial de pedepse fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 9 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin Sentința Judecătoriei Orhei din 02.04.2014, în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal la 4 luni închisoare în penitenciar de tip închis;

- prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 06.08.2014, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, la 7 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin Ordonanța din 18.11.2016, în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, urmărirea penală a încetat, din motivul împăcării părților;

- prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 27.06.2023, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal – aplicate prevederile art. 190 din Codul penal, împăcarea părților, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal – 1 an 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal - 1 an 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal – 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea măsurii preventive arestul la reținere.

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei: *04 februarie 2025 – 14 mai 2025.*
Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată

A C O N S T A T A T :

<u>Fapta prejudiciabilă săvârșită de către inculpat</u>

Zaharcenco Andrei *****, la 05.10.2024, aproximativ la orele 11:00, acționând cu intenția de a însuși bunurile altei persoane și a obține venit, prin acces liber a pătruns pe un teren din extravilanul or. *****, de unde pe ascuns a sustras o construcție uzată din metal, care aparține părții vătămate Dmitri Ciur, cauzându-i astfel un prejudiciu material în sumă de 3021 lei.

Astfel, Zaharcenco Andrei, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal, ci anume „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*”.

<u>Aspecte privind procedura examinării</u>

În ședința de judecată, procurorul Livadaru Natalia, partea vătămată Ciur Dmitri, apărătorul Potereanu Dina, care acționează în interesele inculpatului, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședința publică şi în limba de stat, iar în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat. Zaharcenco Andrei a fost anunțat în căutare, dos. de căutare nr.2025250118, ulterior fiind stabilit locul aflării acestuia și asigurată prezența în cadrul ședințelor de judecată.

<u>Analiza probelor</u>

Conform ordinii cercetării judecătorești stabilite, inculpatul a fost audiat după prezentarea probelor acuzării.

Inculpatul Zaharcenco Andrei, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că, acolo la ***** în regiunea cimitirului era o stână, dar de mult nu mai activa, el locuiește în apropiere de locul dat. Stâna a fost desfiinţată. El a sunat la bază și a comandat un manipulator, pentru a veni și a încărca o cabină. Pe drum l-a întâlnit pe vecinul său Colea, care a venit și l-a ajutat. A venit manipulatorul, a încărcat cabina și a dus-o la fier uzat la *****. Acesta știa că acolo anterior a fost o stână, dar a crezut că acest lucru nu este al nimănui. Pentru acest bun a primit în jur de 3000 lei.

La întrebarea avocatului Potereanu Dina, inculpatul a invocat că, el nu a restituit paguba părţii vătămate. Dânsul s-a eliberat din închisoare prin anul 2016, el a executat tot termenul. La moment, este reţinut pe art. 186 alin.(3) Cod penal, de altă instanţă.

Partea vătămată Ciur Dmitri, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, la 05.10.2024, în jurul orei 11:00, a fost apelat și a fost sesizat de faptul că de pe teritoriul care se află în proprietate privată, niște persoane încarcă o cabină de autocamion cu mașină specializată și s-au deplasat într-o direcţie necunoscută. Deplasîndu-se la faţa locului, a constatat lipsa cabinei de fier, după ce a sesizat poliţia. Detaliile despre autoturism le-a scris în cererea depusă la poliţie. De la poliţie a aflat că bunul a fost predat la punctul de primire a fierului uzat, unde a fost evaluat la preţul de 3000 lei.

La întrebarea procurorului Livadaru Natalia, partea vătămată a indicat că, la momentul actual, prejudiciul este ceea ce a fost cauzat.

La întrebarea avocatului Potereanu Dina, partea vătămată a menționat că, prejudiciul nu a fost restituit, persoana nu a ieșit la contact.

La întrebarea instanţei, partea vătămată a invocat că bunul a fost luat de pe terenul care îi aparţine acestuia, de pe terenul care se află lângă cimitir, acolo anterior au locuit ciobeni. El nu cunoaște cine anume a sustras bunul. El doar a fost anunţat că a fost ridicat bunul și pentru ce a informat poliţia.

Martorul Alexandrescu Liuba, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, pe Zaharcenco Andrei îl cunoaște. Ea lucrează la baza de metal „Balimez” SRL. La lucru este un serviciu și dacă este cazul se sună și mașina iese la chemare. Mașina a adus metalul, a fost descărcat, s-a calculat și s-a achitat pentru metal. A solicitat și a făcut copie la pașaport. Dânsa a achitat banii. A fost adus metal ca un vagon, o cabină deplină. Pentru acest metal nu își amintește cât a achitat, cam în jur de 3000 lei. Persoanele când aduc metalul uzat, ea solicită de la persoane buletinul de identitate și se completează un act unde este menţiune că, fierul uzat este al acesteia.

Martorul Chiper Igor, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, pe Zaharcenco Andrei îl cunoaște. Nu sunt rude. El lucrează șofer și a fost telefonat de către doamna Liuba sau de șef, ca să se ducă la ***** după cimitir la o stînă, ca să se ducă să încarce o cabină. S-a dus acolo, l-a întrebat pe Zaharcenco dacă este totul în regulă cu cabina. El a spus că totul este bine. Cabina a fost dusă la fier uzat.

Deși inculpatul și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia a fost probată prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, cât și prin următoarele probe prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată:

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.10.2024**, cu fototabel anexă, prin care a fost cercetat teritoriul punctului de colectare a metalului uzat cu denumirea SRL

„Balimez”, situat în satul Bulboaca, raionul Anenii Noi, unde a fost depistată şi ridicată o cabină metalică, adică construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg. (*f.d. 13-14*)

- **procesul-verbal de ridicare din 05.10.2024**, potrivit căruia de la martorul Alexandrescu Liuba, angajată al SRL „Balimez”, prin ordonanța din 05.10.2024, a fost ridicată copia actului de achiziție a mărfurilor seria ***** nr. ***** din 05.10.2024, prin care este indicat că Zaharcenco Andrei a predat fier uzat, o cabină metalică cu cantitatea de 795, la preț de 3,8 cu valoarea de 3021 lei. (*f.d. 18-20*)

- **o cabină metalică**, adică o construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa din 24.12.2024, lăsată spre păstrare pe teritoriul punctului de colectare a metalului uzat al SRL Balimez", situat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi. (*f.d. 16*)

- **copia actului de achiziție a mărfurilor seria ***** nr. ***** din 05.10.2024**, prin care este indicat că Zaharcenco Andrei a predat fier uzat, o cabină metalică cu cantitatea de 795, la preț de 3,8 cu valoarea de 3021 lei, ridicat de la persoana juridică S.R.L. „FIER Grup”- recunoscut în această calitate şi anexat la materialele cauzel penale prin ordonanța din 24.12.2024. (*f.d. 21*)

Poziţia participanţilor

De către acuzatorul de stat Livadaru Natalia, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Zaharcenco Andrei vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate acesteia, prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, de adăugă parţial, la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 20.03.2025, stabilind inculpatului Zaharcenco Andrei ***** o pedeapsă definitivă pentru cumul parţial de sentinţe sub formă de ***închisoare*** pe un termen de ***2 (doi) ani 6 (şase) luni***, cu executarea pedepsei *în penitenciar de tip semiînchis*; corpul delict – cabina metalică, lăsată spre păstrare pe teritoriul punctului de colectare a metalului uzat al SRL „Balimez”, situat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, de a fi restituit proprietarului Ciur Dmitri, după intrarea în vigoare a sentinței.

Apărătorul inculpatului Zaharcenco Andrei, avocatul Potereanu Dina, în dezbateri judiciare a solicitat instanței aplicarea pedepsei mai blînde prevăzute de lege.

Inculpatul Zaharcenco Andrei în ultimul cuvânt, a menționat că nu are ce adăuga.

Încadrarea juridică

Analizând probele administrate de către organul de urmărire penală şi cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia că inculpatul Zaharcenco Andrei a săvîrșit infracțiunea incriminată.

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența şi rolul judecătorului, judecătorii au obligația şi trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*", iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală, în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se

admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Instanța de judecată notează, că urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost începută la data de 03 decembrie 2024, desfăşurată până la data de 28 ianuarie 2025, inclusiv.

În contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța constată că lui Zaharcenco Andrei i-a fost adusă la cunoștință atât *natura şi cauza acuzației* în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o limbă accesibilă acestuia, prin ordonanța de punere sub învinuire din 13 ianuarie 2025 *(f.d. 103-104)* şi rechizitoriul întocmit. *(f.d. 113-117)*

În motivarea sentinței, instanța de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului, dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „*în afara dubiilor rezonabile*", or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, la paragraful 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reiterează că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă" („*beyond reasonable doubt*"), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (*pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017*).

Astfel, potrivit art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, *inculpatului*.

La fel, conform pct. 102 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces".

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că „*principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern*", iar în sensul acestei

interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (*soft law*).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a menționat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței* și *Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate și ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că fapta incriminată în rechizitoriu conform art. 186 alin. (1) Codul penal, pentru care Zaharcenco Andrei a fost trimis în judecată, există, a fost săvârșită de acesta şi întrunește semnele obligatorii ale componenţei de infracţiune nominalizată, potrivit argumentelor expuse *infra.*

Astfel, Zaharcenco Andrei *****, la 05.10.2024, aproximativ la orele 11:00, acționând cu intenția de a însuşi bunurile altei persoane și a obține venit, prin acces liber a pătruns pe un teren din extravilanul or. *****, de unde pe ascuns a sustras o construcție uzată din metal, care aparține părții vătămate Dmitri Ciur, cauzându-i astfel un prejudiciu material în sumă de 3021 lei.

Totodată, conform art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs Grecia* din 25 mai 1993, CtEDO a statuat că „*(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

Respectiv, cu privire la învinuirea adusă inculpatului, instanța apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente, bazate pe faptul că de către Zaharcenco Andrei a fost comisă infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Astfel, instanța examinând infracțiunea incriminată lui Zaharcenco Andrei, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, conchide în privința prezenței elementelor infracțiunii, or acuzarea a probat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume modul și în ce circumstanțe a săvârșit furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Obiectul juridic generic al infracţiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova îl constituie relaţiile sociale cu privire la patrimoniu.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, în privința căruia au fost îndreptate acțiunile lui Zaharcenco Andrei, îl constituie relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 186 alin. (1) Cod penal îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

În situația supusă analizei, obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și comise de Zaharcenco Andrei, îl constituie cabina metalică, adică construcția uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa din 24.12.2024, proprietarul acesteia fiind partea vătămată Ciur Dmitri.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate la art. 186 alin. (1) Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Acţiunea de luare este alcătuită din două acte succesive: 1) deposedarea (adică scoaterea bunului din stăpânirea victimei) reprezintă actul extinctiv; 2) imposedarea (adică trecerea bunului în stăpânirea făptuitorului) constituie actul achizitiv.

Necesitatea specificării ilegalităţii acţiunii de luare, ca semn constitutiv al noţiunii de sustragere, rezultă din săvârşirea sustragerii pe calea violării iminente a prevederilor legislative ce reglementează regimul posesiei asupra bunurilor şi, implicit, din săvârşirea sustragerii numai în formele cerute de normele incriminatoare din cadrul Capitolului VI al Părţii Speciale a Codului penal (criteriul obiectiv al ilegalităţii).

De asemenea, necesitatea specificării ilegalităţii acţiunii de luare, ca semn constitutiv al noţiunii de sustragere, rezultă din lipsa la făptuitor a oricăror drepturi asupra bunurilor luate (criteriul subiectiv al ilegalităţii).

Stabilirea modului ascuns de comitere a faptei de sustragere are la bază două criterii: 1) criteriul obiectiv şi 2) criteriul subiectiv.

Criteriul obiectiv presupune că fapta de sustragere este săvârşită: a) în lipsa victimei sau a oricăror altor persoane. Este cea mai des întâlnită ipoteză, când făptuitorul tinde să evite oricare contact vizual cu alte persoane care l-ar putea împiedica să săvârşească infracţiunea sau să-l denunţe; b) în prezenţa altor persoane, însă pe neobservate pentru acestea. Într-un asemenea caz, făptuitorul trebuie să depună comparativ mai multe eforturi, deoarece trebuie să se apropie imperceptibil de victimă sau să-i ia bunurile în aşa fel încât să rămână neremarcat, sau să se retragă neobservat cu bunurile sustrase; c) în prezenţa altor persoane, care observă luarea bunurilor, dar care nu conştientizează caracterul infracţional al celor săvârşite. De această dată, putem nuanţa următoarele situaţii: 1) aceste alte persoane nu cunosc cui aparţin bunurile luate (admiţând că acestea ar putea să aparţină făptuitorului); 2) făptuitorul creează, prin înşelăciune, caracterul aparent legitim al luării bunurilor; 3) el profită de faptul că alte persoane nu sunt în stare să conştientizeze obiectiv caracterul infracţional al celor comise de el (din cauza vârstei

fragede, a ebrietăţii, a somnului, a bolii psihice ori a unei alte stări specifice în care se află); d) în prezenţa altor persoane care urmăresc luarea bunurilor şi conştientizează caracterul infracţional al celor comise. Urmărind luarea bunurilor, aceste persoane insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârşirii sustragerii, în virtutea calităţii de soţ, a relaţiilor de rudenie, a raporturilor afective sau a altor asemenea circumstanţe.

Criteriul obiectiv este insuficient pentru stabilirea, în cazul infracțiunilor specificate la art.186 CP RM, a modului ascuns de comitere a faptei. Pentru calificarea faptelor în baza art.186 CP RM, mai este necesară *prezenţa criteriului subiectiv* de stabilire a modului ascuns. Acest criteriu presupune convingerea făptuitorului că cele săvârşite de el rămân nevăzute, neobservate sau neînţelese adecvat de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârşirea sustragerii. Bineînţeles, concluziile asupra circumstanţei că făptuitorul era convins de modul ascuns al acţiunii sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, dar nu pe declaraţiile lui neîntemeiate.

Infracţiunea prevăzută la alin.(1) art.186 CP RM este *o infracţiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 186 alin. (1) Cod penal, se caracterizează, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. Pentru calificarea faptei conform normei în cauză, este obligatorie prezenţa scopului de cupiditate.

Astfel, Zaharcenco Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal prin intenție directă față de sustragerea cabinei metalice, ce aparține părții vătămate Ciur Dmitri.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 186 alin. (1) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de judecată constată, că la momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, inculpatul Zaharcenco Andrei, născut la *****, avea vârsta de 38 ani, fiind responsabil.

Drept concluzie la cele menționate, cercetând probele în ședința de judecată, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Zaharcenco Andrei în comiterea infracțiunii de *furt*, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Din aceste considerente, constatând că faptele există, constituie infracțiune şi au fost săvârșite cu vinovăție de către inculpat, instanța va pronunța o soluție de condamnare a acesteia.

Totodată, instanța consideră, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În consecutivitate, instanța notează că nu există nici un dubiu privind faptul că Zaharcenco Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Codul penal.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin cele relatate de partea vătămată Ciur Dmitri, martorii Alexandrescu Liuba și Chiper Igor, declarațiile acestora fiind coroborate în ansamblu și cu declarațiile inculpatului, cât și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.10.2024, procesul-verbal de ridicare din 05.10.2024, ordonanţa de recunoaștere în calitate de corp delict din 24.12.2024, copia actului de achiziție a mărfurilor seria ***** nr. ***** din 05.10.2024, anexate la materialele cauzei și creează incontestabil convingerea că Zaharcenco Andrei a comis fapta prejudiciabilă, prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal.

S-a constatat în mod cert săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (1) Codul penal, fapt demonstrat prin:

- declarațiile inculpatului Zaharcenco Andrei („*el a sunat la bază şi a comandat un manipulator, pentru a veni și a încărca o cabină. A venit manipulatorul, a încărcat cabina și a dus-o la fier uzat la Bulboaca. Pentru acest bun a primit în jur de 3000 lei*.”):

- declarațiile părții vătămate Ciur Dmitri („*la 05.10.2024, în jurul orei 11:00, a fost apelat și a fost sesizat de faptul că de pe teritoriul care se află în proprietate privată, niște persoane încarcă o cabină de autocamion cu mașină specializată şi s-au deplasat într-o direcţie necunoscută. Deplasîndu-se la faţa locului, a constatat lipsa cabinei de fier, după ce a sesizat poliţia. Bunul a fost luat de pe terenul care îi aparţine acestuia, de pe terenul care se află lângă cimitir, acolo anterior au locuit ciobeni.*”);

- declarațiile martorului Alexandrescu Liuba („*a fost adus metal ca un vagon, o cabină deplină. Pentru acest metal nu își amintește cât a achitat, cam în jur de 3000 lei. Persoanele când aduc metalul uzat, ea solicită de la persoane buletinul de identitate şi se completează un act unde este menţiune că, fierul uzat este al acesteia.*”);

- declarațiile martorului Chiper Igor („*a fost telefonat de către doamna Liuba sau de șef, ca să se ducă la Anenii Noi după cimitir la o stînă, ca să se ducă să încarce o cabină. S-a dus acolo, l-a întrebat pe Zaharcenco dacă este totul în regulă cu cabina. El a spus că totul este bine. Cabina a fost dusă la fier uzat.*”);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.10.2024, cu fototabel anexă, prin care a fost cercetat teritoriul punctului de colectare a metalului uzat cu denumirea SRL „Balimez”, situat în satul *****, raionul *****, unde a fost depistată şi ridicată o cabină metalică, adică construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg (*f.d. 13-14*);

- procesul-verbal de ridicare din 05.10.2024, potrivit căruia de la martorul Alexandrescu Liuba, angajată al SRL „Balimez”, prin ordonanța din 05.10.2024, a fost ridicată copia actului de achiziție a mărfurilor seria ***** nr. ***** din 05.10.2024, prin care este indicat că Zaharcenco Andrei a predat fier uzat, o cabină metalică cu cantitatea de 795, la preț de 3,8 cu valoarea de 3021 lei (*f.d. 18-20*);

- o cabină metalică, adică o construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa din 24.12.2024, lăsată spre păstrare pe teritoriul punctului de colectare a metalului uzat al SRL Balimez", situat în s. *****, r-nul ***** (*f.d. 16*);

- copia actului de achiziție a mărfurilor seria ***** nr. ***** din 05.10.2024, prin care este indicat că Zaharcenco Andrei a predat fier uzat, o cabină metalică cu cantitatea de 795, la preț de 3,8 cu valoarea de 3021 lei, ridicat de la persoana juridică S.R.L. „FIER Grup”- recunoscut în această calitate şi anexat la materialele cauzel penale prin ordonanța din 24.12.2024 (*f.d. 21*).

Așadar, instanța de judecată reține faptul că în cadrul cercetării judecătorești, de către acuzatorul de stat au fost prezentate suficiente probe pertinente și concludente, care demonstrează pe deplin vinovăția cet. Zaharcenco Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Instanța de judecată mai reține că partea apărării a avut posibilitatea de a prezenta probe şi a-şi susţine cauza şi nu a fost plasată într-o poziţie net dezavantajată faţă de acuzare.

În context, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate *toate* dubiile privind nevinovăția persoanei, iar în acest context, instanța reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului a fost răsturnată în cazul dat, prin probele administrate şi apreciate în ședința de judecată.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Zaharcenco Andrei să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că:

„*Zaharcenco Andrei *****, la 05.10.2024, aproximativ la orele 11:00, acționând cu intenția de a însuşi bunurile altei persoane și a obține venit, prin acces liber a pătruns pe un teren din extravilanul or. *****, de unde pe ascuns a sustras o construcție uzată din metal, care aparține părții vătămate Dmitri Ciur, cauzându-i astfel un prejudiciu material în sumă de 3021 lei.”*

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile art. 186 alin. (1) Cod penal şi a art. 24 alin. (1) din Constituție, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Zaharcenco Andrei sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracțiunii de furt, cu încadrarea juridică conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, conform următoarelor semne calificative: „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*”, şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Zaharcenco Andrei la răspundere penală.

Concomitent, instanța de judecată va reține și raționamentele CtEDO în cauză, unde pentru a stabili dacă procesul a fost echitabil, Curtea a luat în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca *autorii infracțiunii să fie trimişi corespunzător în judecată*.

<u>Individualizarea pedepsei</u>

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea

condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 CP și anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, comise cu intenție.

În temeiul prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Zaharcenco Andrei nu au fost stabilite circumstanțe care atenuează răspunderea penală.

În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, în privința inculpatului Zaharcenco Andrei a fost stabilită circumstanță care agravează răspunderea penală: *săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză*.

În conformitate cu Avizul medical din 23.12.2024, eliberat de Spitalul Raional Anenii Noi, Secția consultativă, inculpatul Zaharcenco Andrei la evidența medicului narcolog se află din 03.03.2010, cu diagnoza: consum de droguri. (*f.d. 50*)

În conformitate cu Avizul medical nr. 23 din 23.12.2024, eliberat de Centrul Comunitar de Sănătate Mintală Anenii Noi, inculpatul Zaharcenco Andrei la evidența medicului psihiatru nu se află. (*f.d. 49*)

Potrivit Caracteristicii nr. 34/21-15514 din 24.12.2024, eliberată de Inspectoratul de Poliție Anenii Noi, Zaharcenco Andrei, pe teritoriul or. Anenii Noi, se caracterizează negativ, are un cerc de prieteni ce influențează negativ asupra lui, are încălcări ai ordinii publice, de mai multe ori a fost sancționat. Face abuz de băuturi alcoolice. Anterior a fost judecat. (*f.d. 41*)

Potrivit extrasului din cazierul contravențional, în perioada 01.01.2013-06.12.2024, Zaharcenco Andrei *****, a fost recunoscut vinovat de 23 ori pentru săvârşirea unor contravenții (*f.d. 47-48*)

Prin *Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 19.11.2009*, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin *Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 22.11.2010*, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 din Codul penal, pe un termen de probă de 4 ani.

Prin *Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 22.11.2011*, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare și prin cumul parţial de pedepse, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 9 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin *Sentinţa Judecătoriei Orhei din 02.04.2014*, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 4 luni închisoare în penitenciar de tip închis.

Prin *Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 06.08.2014*, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) şi d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 7 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin *Ordonanța din 18.11.2016*, în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c) şi d) din Codul penal, urmărirea penală a încetat, din motivul împăcării părților.

Prin *Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 27.06.2023*, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, fiind aplicate prevederile art. 190 din Codul penal cu privire la împăcarea părților, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal - fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 1 an 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal - fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 1 an 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal - fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea măsurii preventive arestul la reținere. (*f.d. 64-86*)

Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 20.03.2025, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 27 iunie 2023, inclusiv și din oficiu în partea calificării faptelor inculpatului Zaharcenco Andrei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Zaharcenco Andrei se recunoaște vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal şi i se aplică pedeapsă de 1 (un) an şi 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Zaharcenco Andrei se recunoaște vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal şi i se aplică pedeapsă de 1 (un) an şi 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis În conformitate cu art.84 alin.(1) din Codul penal, pentru concursul de infracţiuni, inculpatului Zaharcenco Andrei prin cumul parţial, i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi)

ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei inculpatului Zaharcenco Andrei de calculat din momentul reținerii.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 186 alin. (1) din Cod penal stabilește o pedeapsă sub formă de *amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani*.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, precum şi din sancțiunea imperativă a normei penale, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnaţi, este doar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestuia şi cu infracţiunea săvârşită, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Inculpatul pe această cauză a fost în stare de reținere din 28.01.2025 ora 09.01 pînă la 28.01.2025 ora 17:00.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, instanța va aplica în privința inculpatului Zaharcenco Andrei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă sub formă de ***închisoare***, pe un termen de ***1 (unu) ani***, cu includerea în acest termen a menținerii lui Zaharcenco Andrei în stare de reținere din 28.01.2025 ora 09.01 pînă la 28.01.2025 ora 17:00.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (2) din Codul penal, dispune pentru Zaharcenco Andrei, executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Astfel, în viziunea instanței, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini corecte a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Instanța apreciază că pedeapsa aplicată nu reprezintă o represiune excesivă - cu atât mai mult cu cât aceasta chiar a fost coborâtă la o limită rezonabilă - ce se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menţinerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

La caz, instanţa reiterează, că corijarea inculpatului precum și atingerea scopului pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal va fi realizată doar prin aplicarea față de inculpat unei pedepse reale sub formă de închisoare, ce va duce la prevenirea pe viitor atât din partea inculpatului cât şi altor persoane unor noi infracțiuni, conchide că față de inculpat, urmează a fi aplicată o pedeapsa sub formă de închisoare.

Pedeapsa aplicată corespunde, atât principiului proporționalității, cât și scopului urmărit de a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În conformitate cu art. 85 alin. (1), (1^1) și alin. (3) Cod penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au

atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani şi în privinţa minorilor – termenul de 15 ani. Dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentinţe trebuie să fie mai mare decît pedeapsa stabilită pentru săvîrşirea unei noi infracţiuni şi decît partea neexecutată a pedepsei pronunţate prin sentinţa anterioară a instanţei de judecată.

Prin Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 27.06.2023, Zaharcenco Andrei a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, fiind aplicate prevederile art. 190 din Codul penal cu privire la împăcarea părților, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal - fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 1 an 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal - fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 1 an 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal - fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea măsurii preventive arestul la reținere.

Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 20.03.2025, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 27 iunie 2023, inclusiv și din oficiu în partea calificării faptelor inculpatului Zaharcenco Andrei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Zaharcenco Andrei se recunoaște vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal şi i se aplică pedeapsă de 1 (un) an şi 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Zaharcenco Andrei se recunoaște vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal şi i se aplică pedeapsă de 1 (un) an şi 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis În conformitate cu art.84 alin.(1) din Codul penal, pentru concursul de infracţiuni, inculpatului Zaharcenco Andrei prin cumul parţial, i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei inculpatului Zaharcenco Andrei de calculat din momentul reținerii.

Astfel, instanța de judecată va aplica în privința inculpatului Zaharcenco Andrei prevederile art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, și va adăuga parţial, la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 20.03.2025, stabilind inculpatului o pedeapsă definitivă pentru cumul parţial de sentinţe sub formă de ***închisoare*** pe un termen de ***2 (doi) ani 6 (șase) luni***, cu includerea în acest termen a menținerii lui Zaharcenco Andrei în stare de reținere din 28.01.2025 ora 09.01 pînă la 28.01.2025 ora 17:00.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune pentru Zaharcenco Andrei, executarea pedepsei *în penitenciar de tip semiînchis.*

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Zaharcenco Andrei ***** prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Or, instanța apreciază, pentru aplicarea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu includerea în acest termen a menținerii lui Zaharcenco Andrei în stare de reținere din 28.01.2025 ora 09.01 pînă la 28.01.2025 ora 17:00 sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului pe capătul de acuzare sub aspectul

comiterii infracțiunii de furt, atât sub aspectul laturii obiective cât şi sub aspectul laturii subiective.

Cu privire la mijloacele materiale de probă

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la mijloacele materiale de probă.

În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat ca corpul delict – cabina metalică, adică o construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa din 24.12.2024, lăsată spre păstrare pe teritoriul punctului de colectare a metalului uzat al SRL „Balimez", situat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, care aparține părții vătămate Ciur Dmitri, a restitui proprietarului Ciur Dmitri, după rămînerea definitivă a sentinței.

În continuare, instanța statuează cu referire la corpurile delicte că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) şi 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 24.12.2024 (*f.d. 16*), a fost recunoscut în calitate de corp delict cel enumerat *supra*, în privința pertinenței căruia, instanța s-a expus şi l-a apreciat anterior ca fiind pertinent cauzei penale.

Astfel, corpul delict: cabina metalică, adică o construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa din 24.12.2024, lăsată spre păstrare pe teritoriul punctului de colectare a metalului uzat al SRL Balimez", situat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, se va restitui proprietarului Ciur Dmitri, după rămînerea definitivă a sentinței.

Cheltuieli judiciare nu au fost stabilite.

Măsuri de ocrotire și măsuri preventive nu au fost aplicate.

Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea a încetat de drept.

În conformitate cu prevederile articolelor 162, 340, 384-390, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat **Zaharcenco Andrei** *****, a.n. *****, IDNP *****, în comiterea infracțiunii prevăzute pe art. 186 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova şi i se stabileşte acestuia pedeapsă sub formă de ***închisoare*** pe un termen de ***1 (unu) ani***, *în penitenciar de tip deschis*, cu includerea în acest termen a menținerii lui Zaharcenco Andrei în stare de reținere din 28.01.2025 ora 09.01 pînă la 28.01.2025 ora 17:00.

În conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) și (3) Cod penal, se adăugă parţial, la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 20.03.2025 (Sentința Judecătoriei Anenii Noi sediul Central din 27.06.2023), stabilind inculpatului Zaharcenco Andrei ***** o pedeapsă definitivă pentru cumul parţial de sentinţe sub formă de ***închisoare*** pe un termen de ***2 (doi) ani 6 (șase) luni***, cu executarea pedepsei *în penitenciar de tip semiînchis*, cu includerea în acest termen a menținerii lui Zaharcenco Andrei în stare de reținere din 28.01.2025 ora 09.01 pînă la 28.01.2025 ora 17:00.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Zaharcenco Andrei ***** prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea a încetat de drept.

Corpul delict: cabina metalică, adică o construcție uzată confecționată din metal, cu masa totală de 795 kg, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa din 24.12.2024, lăsată spre păstrare pe teritoriul punctului de colectare a metalului uzat al SRL „Balimez”, situat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, se va restitui proprietarului Ciur Dmitri, după rămînerea definitivă a sentinței.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Nicolae Ghedrovici

Copia corespunde originalului, judecător Nicolae Ghedrovici